

ארגון ברית אבות
מסייעת לכל יהודי
בכל גיל
ובכל מקום בעולם
לקיים את מצוות המילה
בצורה מקצועית ובשמחה
באמצעות צוות מוהלים
מוסמך ומנוסה.

ב"ה

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשיות מטות מסעי תשפ"ה

מפעולות הארגון

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

ייעוץ בענייני ברית מילה

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

מהספר פניני הברית

כל דבר אשר יבא באש. (לא כג) במדרש רבה (בראשית מח) לעתיד לבוא אברהם יושב על פתחי גיהנם ואינו מניח אדם מהול מישראל לירד לתוכה. ובתנחומא (לך לך כ) אבל הכופרים פושעי ישראל וכו' נופלים לגיהנם, ע"כ. הענין, כתיב (במדבר לא) כל דבר אשר יבוא באש וגו' תעבירו במים. כי על ידי האש נבלע הבלוע בתוך תוכו של הכלי על כן צריך הגעלה ולא ליבון להוציא הבלוע מתוך תוכו ודבר שלא בא באש אם כן הבלוע רק מלמעלה לא בתוכו ויורד על ידי מים, ולעומת זה הוא גם כן באדם דאם העבירות הן רק מלמעלה ואינן נבלעות בתוכו יכולין להסירן על ידי הדחה במים בעלמא, מה שאין כן אם נבלעות בתוך תוכו צריכין ליבון בגיהנם. ובמדרש רבה (סה) משל לקוץ וקרח שהיו עומדים על שפת הגורן עלה המוץ בקוץ ונסתבך בשער, עלה המוץ בקרח ונתן ידו על ראשו והעבירו, כך עשו הרשע מתלכלך בעוונות וכו' אבל יעקב מתלכלך בעוונות ובא יום הכפורים ויש לו במה יכפר, ע"כ. הרי שבישראלים לא נכנסים העוונות בתוכם רק הם מלמעלה אך כשלא נימול, על ידי אמצעות הערלה נכנסים העוונות לתוך תוכו, ועל כן אין לו טהרה רק בגיהנם, אבל כשנימול בהדחה בעלמא סגי ל', וזה שיושב אברהם על פתחי גיהנם ואינו מניח לנימול ליכנס, כי מטהרו ומדיחו במימי החסד שבו, והבן: (שם משמואל פרשת לך לך)

וידבר ה' וגו' צו את בני ישראל וגו' כי אתם באים אל הארץ כנען. (לד ב) ילמדנו רבינו עד שלא נכנסו ישראל לארץ כיצד היו מברכין על המזון, כך שנו רבותינו, עד שלא נכנסו ישראל לארץ לא היו מברכין אלא ברכה אחת הזן את הכל, משנכנסו לארץ התקינו שיהיו מברכים על הארץ ועל המזון, משחרבה ירושלים הוסיפו בונה ירושלים, ומשנקברו הרוגי ביתר הוסיפו הטוב והמטיב, הטוב שלא הסריחו והמטיב שנתנו לקבורה, ואין לך חביב מכולן יותר מברכת על הארץ ועל המזון, שכך אמרו חכמינו זכרונם לברכה, כל מי שלא הזכיר בברכת המזון על הארץ ועל המזון, ארץ חמדה ברית (ועל ברינתך שחתמת בבשרינו) ותורה חיים ומזון, לא יצא ידי חובתו (תנחומא)

ואלה מסעי - על פי השם

מסופר על ר' מרדכי פרוגמנסקי ז"ל שנסע ברכבת עם יהודי שהיה מוהל ודיברו בלימוד, ומתוך שהיו שקועים בלימודם פיספסו את התחנה שהיו צריכים לרדת, המוהל אמר אוי טעינו, לא ירדנו בתחנה הדרושה לנו, הרגיעו ר' מרדכי על פי הפסוק, מה' מצעדי גבר כוננו, יהודי לעולם אינו טועה, והסביר שאצל הגר נאמר ותלך ותתה, וביארו המפרשים, שחזרה לגילולי בית אביה, כי אצל גוים שייך לטעות ומה עושה במקום זה, ולכן מסבירים שאין לה יותר השגחה פרטית ויש טעויות, אבל ליהודי יש כוונה ומטרה לכל מקום שמגיע, והטעויות הם השגחה פרטית, כשהגיעו לתחנה הבאה צעק להם יהודי מקומי, האם יש אתכם מוהל? היום יום השמיני לבני ואין כאן מוהל ובקשתי והתחננתי מהקדוש ברוך הוא שישלח לנו מוהל, פנה ר' מרדכי למוהל, נו, יהודי לעולם אינו טועה.

פרשתינו מתחילה אלה מסעי בני ישראל ודרשו רשומות, אלה מסעי גימטריא על פי ה'. אנחנו רואים עין בעין במסעותינו בעולם למול יהודים השגחה פרטית מופלאה. באחת הנסיעות לאוקראינה, בשיבה במטוס ליד יהודי מבוגר בגיל 54 שחזר לביתו, דיברנו על מטרת נסיעתנו, והשתכנע לעבור ברית, ואכן מיד כשהגענו ליעדינו הוא הצטרף וקיים את המצוה בשמחה, וכמה פעמים קרה שבדיוק ביום שהגענו לאוקראינה לקיים מצות מילה, הגיעו יהודים ממקומות אחרים לבית כנסת לדברים אחרים וזכינו למול גם אותם, ובפעם אחרת שכבר היינו בשדה התעופה וקיבלנו הודעה שהטיסה נדחתה למספר שעות ובזמן ההמתנה החליט עוד יהודי להכנס בבריתו של אברהם אבינו, ועוד סיפורים רבים ומרגשים בזמן הנכון שרואים ממש את ההשגחה פרטית שמכוונת את צעדינו.

יהי רצון שנזכה לראות תמיד את ההשגחה פרטית המלווה אותנו ונזכה לקדש שם שמים בכל פניותינו. המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

גדרות צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו. (לב טז) כתיב (תהלים קיט) שש אנכי על אמרתך. זו מצות מילה כמוצא שלל רב. אם נולד אדם בן זכר ישמח לב אבותיו ובפרט ביום המילה מצוה שעושין אותה בשמחה, והנה באמת יש לדאוג פן לא ילך הבן בדרך טוב ואז טוב שלא נברא כמו שאמר אברהם אבינו אם עתיד אני להוליד בן ולהכעיסך מוטב ואנוכי הולך עירי. וזו הענין במדרש בפרשה זאת, לב חכם לימינו זה משה, ולב כסיל לשמאלו אלו בני ראובן ובני גד שחיבבו ממונם יותר מן הנפשות ואומרים למשה גדרות צאן נבנה למקננו פה ואחר כך ערים לטפנו. כי אמרו למה נדאג על בנינו מי יודע אם ילכו בדרך טובים ונטו דעתם ולבם לשמאל שלא יעלו יפה ועל ידי כן חיבבו ממונם יותר אמר להם משה אינו כך אלא בנו לכם ערים לטפכם ואחר כך גדרות לצאנכם. כי לב חכם נוטה לימינו אם ישתדל האב להדריך בתורה וביראה בודאי יצליח וראוי להקדימם לממונם, וכן על ידי מצות מילה שמכשיר הבן מיד בהיותו בן שמונת ימים להכנס תחת כנפי השכינה ומצפה שילך בדרך טובים עושה בשמחה ובששון כמוצא שלל רב שתקונו בטוח שיצלח כן יצפה האדם שעל ידי השתדלותו יעשה פרי תנובה: (דרשות רבי יונה צבי)

וישלח אותם משה וגו' אותם ואת פנחס. (לא ו) במדרש תנחומא למה שלח לפנחס אמר מי שהתחיל במצוה חייב לגומרה, הוא השיב את חמתי הוא יגמור מצותי, ויש לדקדק למה עבר משה על דברי השי"ת הלא הקדוש ברוך הוא אמר לו נקום נקמת המדינים. משמע שיעשה בעצמו ואף אם נאמר שלוחו של אדם כמותו מכל מקום הלא כבר מצינו במלחמת עמלק שנאמר וידי משה כבדים. פירש רש"י בשביל שנתעצל במצוה ומינה אחר תחתיו נתייקרו ידיו, ואם כן כאן שמינה גם כן אחר תחתיו למה לא מצינו לו שום עונש, ואין לומר לפי שנתגדל במדן וכמשל רז"ל בירא דשתית מינה לא תשדי בה קלא, דאם כן למה לא צוה לו הקדוש ברוך הוא בעצמו שלא ילך הוא מן הטעם הזה, וקושיא זו אי אפשר להולמו בדרך פשט אם לא כשנאמר שנקמה זו במדן היתה על הזנות שהזנו את ישראל וגרמו משיכת הערלה והעדר המילה ומצינו שגם משה חטא במצות המילה שהרי כשנתרשל במילת אלעזר בנו באו אף וחימה לבולעו, ואם כן איך יבא הוא ליקח נקמה מן החוטאים במילה והרי יאמרו לו טול קורה בין עיניך, ואף על פי כן צוה לו הקדוש ברוך הוא לילך הוא בעצמו כי כבר מחל לו הקדוש ברוך הוא אותו עון ומשה לרוב ענוה שבו היה בוש על כל פנים לילך בעצמו ואמר אף על פי שהקדוש ברוך הוא התיר לי מכל מקום ראוי לי לחוש לאותו חטא והיה בוש כמו שמצינו באהרן שהיה בוש לקרב לגבי מזבח שלא יזכר לו עון העגל אף על פי שכבר נמחל לו אותו עון כמו שפירש"י פרשת שמני לפיכך צוה לפנחס שהוא התחיל ליקח נקמת המילה והוא יגמור, ויכול להיות שזה כוונת רז"ל בירא דשתית מינה מיהא, כלומר שגם משה חטא במילה ושתה כוס התרעלה בערלת בנו ממים זדונים היצה"ר לא תשדי ביה קלא ליקח נקמה מחוטאים אחר אשר גם הוא שתה בכוס זה כמותם וק"ל: (עוללות אפרים)

וישב טפנו בערי המבצר מפני יושבי הארץ לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו. (לב יז-יח) מפני יושבי הארץ לא. ר"ת מילה, ר"ל לפי שעוד לא מלו הטף, כדכתיב (יהושע) כי כל העם הילודים במדבר לא מלו. על כן היו יראים מיושבי הארץ: (טהרת יום טוב)

ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם. (לג ב) ילמדנו רבינו מי שהוא נרדף מן הגויים ומן הלסטים מהו שיחלל את השבת, כך שנו רבותינו הנרדף מן הגויים ומן הלסטים מחלל את השבת ומציל את נפשו, שכן אנו מוצאין בדוד, כשבקש שאול להרגו, ברח ונמלט.....ומנין שפקוח נפש דוחה את השבת דכתיב (ויקרא יח) ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם. ולא שימות בהם, וכתיב במילה, (שם יב) וביום השמיני ימול וגו'. ימול ואפילו בשבת, והלא דברים קל וחומר, ומה מילה שהוא אחד מרמ"ח איברים שבאדם, דוחה את השבת, כל גופו של אדם על אחת כמה וכמה: (תנחומא) - ומה מילה שהיא אחד מאבריו של אדם דוחה השבת וכו'. איכא למידק מאי קל וחומר, דלמא שאני מילה דנכרת עליה י"ג בריתות, אי נמי משום דאית בה כרת בגדול, וכדפריך (יבמות ה:) תירצו בתוספות, דהכא הכי פירושו, ומה מילה שאינה אלא לקיום מצוה יחידית באבר אחד מאבריו של אדם דוחה את השבת, קל וחומר לפקוח נפש שהוא לקיום כל המצות שישמור ויעשה כל המצות: (רשב"א שבת קלב).

למסעיהם על פי ה'. ס"ת מילה, לרמז כי רק ישראל אשר שמרו בריתם הם נסעו על פי ה' בעמוד ענן אבל הערב רב שלא שמרו בריתם היה הענן פולטם: (טהרת יום טוב)

ממחרת הפסח יצאו בני ישראל. רמז שנגאלו בזכות דם פסח ודם מילה, כי דם פסח רמז באמרו, ממחרת הפסח יצאו. ולמה לו להזכיר הפסח, היה לו להזכיר בחמשה עשר יצאו, אלא לומר שיצאו למחרתו של יום חמשה עשר בזכות הפסח שהקריבו בלילה, ודם מילה, באומרו יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים. לומר אף על פי כן יצאו ביד רמה, בחיל ובכח, רמז לדבר במה שאמר, רמה לעיני כל מצרים. סוף תיבות מילה, לומר אדרבה שהמילה גרמה להם ההתרוומות ושרמה קרנם בה' לעיני כל מצרים שראו המצרים ולא היה בהם כח למחות בישראל, לכך סמך לומר ומצרים מקברים וגו'. לומר שאלו פירשו למיתה וישראל פירשו לחיים, כי במילה נאמר ואומר לך בדמיון חיי: (עוללות אפרים)

ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים. ס"ת מילה דהנה עם בני ישראל האמינו בה כנאמר (שמות ד) ויאמן העם. והגם כי היו להם ד' דברים שלא שינו את שמם וכו' אולם מצות ממשיית לא היה להם ונתן להם השי"ת טרם יציאתם ממצרים מצות פסח ומילה להשתעשע בהם לזה אמר ממחרת הפסח. שעשו אתמול את הקרבן פסח ומילה כרמוז בהס"ת באלו שני דברים יצאו כנאמר (יחזקאל מ) ואומר לך בדמיון חיי זה דם פסח ודם מילה: (מעשה אבות)

רמה לעיני כל ישראל. (לג ג) סופי תיבות מילה, לומר בזכות המילה יצאו: (ש"ך על התורה)

והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם. (לד ג) על ידי אדום והיה. ס"ת מילה, עיין מדרש בראשית (פרשה מו) שאמר הקדוש ברוך הוא לאברהם אם מקיימין בניך מצות מילה יהיו נכנסין לארץ ואם לאו לאו: (טהרת יום טוב)

זה יהיה להם מגרשי הערים. (לה ה) ר"ת מילה, לפי שהלויים שמרו בריתם ועל כן הבדילם ה' מן כלל ישראל ונתנו להם ערים לשבת ומגרשיהם לכל צרכיהם: (טהרת יום טוב)

והקרינתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם. (לה יא) ויש לומר עוד על פי מה שהגיד כבוד קדושת אבי אדמו"ר זצ"ל"ה בהא דבש"ס (מגילה יד). מ"ח נביאים עמדו לישראל ולא פחתו ולא הותירו על מה שכתוב בתורה חוץ ממקרא מגילה, והגיד הטעם בזה דהנה בתנא דבי אליהו שמנין מ"ח נביאים מקבילים למ"ח ערי הלויים, ביאור הדברים כמו רוצח שאיבד חיותו משיג חיים באמצעות ערי הלויים, ומכל מקום כשיצא משם כרגע איבד חיותו ולגואל הדם מותר להורגו, והטעם מפני שאין חיותו מחמת עצמו אלא מפאת זולתו, על כן אין לו קיום אלא בשעת מעשה, וכדוגמא זו הנביאים שהתנבאו לישראל אף שבשעת הנבואה התעוררו ישראל מאד לקול הנבואה, מכל מקום לא היה להתעוררות קיום באשר לא היתה מחמת עצמם, ומטעם זה עצמו לא נשארה מהם מצוה קבועה לדורות חוץ ממקרא מגילה שהסרת הטבעת החזירתם למוטב יותר מכל הנביאים כבש"ס שם, והיינו שעל ידי הסרת הטבעת התעוררו בכח עצמותם, על כן נשאר מזה לקיים מצוה לדורות וימי הפורים לא יעברו מתוך היהודים וגו'. וזה עצמו היה נצחון נגד עשו וזרעו וכמו שמובא בתנא דבי אליהו שכל זמן שיצחק היה קיים החזיקו במצות מילה כיון שמת הפרו ברית, אבל ישראל החזיקו וכו', כי עשו אפילו מעט טוב שהיה בו לא היה מחמת עצמו על כן לא היה לו קיום, וישראל הם בעצמותם טוב על כן יש להם קיום, עד כאן תורף דבריו: (שם משמואל פרשת תצוה)

מהנעשה והנשמע בשבוע זה

ביום ראשון כד תמוז, זכו שלוחי הארגון לקיים מצוות מילה עבור שלושה מבוגרים המתגוררים בקישינב, בית מולדובה. לאחר הברית השלישית, הופיע יהודי כבן 49 במפתיע בבית הכנסת, ביקש לקנות אוכל כשר, והקהל ספר לו על היום המיוחד של בריתות שיש במקום זה וגם הוא יכול להיות חלק מהמצוה, הוא התקשר לאמו להתייעץ - והיא התחילה לבכות שזה יהיה בשבילה היום המאושר בחיים כשהוא יעשה את הברית, בסעודת הבריתות ציינו המוהל והמרא דאתרא הרב פנחס זלצמן שזה חלק ממסעות בני ישראל על פי ה', שבהשגחה פרטית מגיע לבית הכנסת לאכול כשר ויוצא בחותמת היהדות (נשאר בשמו הקודם אלכסנדר).

ביום שני נערכה ברית לתינוק יהודי בעיר אודסה שבאוקראינה, יום לפני הברית, פנה יהודי כבן שישים הממונה על תחום החניה בסמוך לבית הכנסת, ואמר "שמעתי שיש מחר ברית גם אני רוצה לקיים את מצוות הברית", לאחר בירור מסמכיו ואימות יהדותו, התחנן שיעשו לו את הברית מיד בבוקר הכי מוקדם שאפשר, בברית סיפר שלא הצליח לישון בלילה מרוב התרגשות, ואביו "אברום" שנפטר לפני שנים שמח בשמים שהוא יכרך להכנס בבריתו של אברהם אבינו בשמחה, ונקרא שמו בישראל "ברוך", ולאחר הברית קיבל עליה בספר תורה וזרקו עליו מיני מתיקה כראוי לחתן ביום חתונתו. וזה גם נקשר לפרשת השבוע מסעות בני ישראל על פי ה' בהשגחה פרטית. [בברכות כובד הרב יוסף יצחק וולף רב העיר חרסון שניצל בנס גלוי מרחפן רוסי שנחת על רכבו בשבוע שעבר בעירו ויצא בלא פגע, וכעת נמצא אצל אחיו רב העיר אודסה]

ימי הילולא של צדיקים בשבוע זה

יום שני כ"ה תמוז	הרה"ק ר' מאיר ב"ר שמואל מאפטא (אור לשמים) זצ"ל. תקפ"ז.
יום שלישי כ"ו תמוז	הרה"ק ר' סיני מז'מיגראד בהרה"ק ר' ברוך מגארליץ זצ"ל. תש"א.
יום רביעי כ"ז תמוז	הרה"ק ר' יצחק חריף ב"ר יוסף משה מסאמבור זצ"ל. תקע"ג.
	הרה"ק ר' משה חיים בהרה"ק ר' יצחק אייזיק מקאליב זצ"ל. תקצ"א.
	הגאון ר' יעקב חי ציון ב"ר אברהם חיים עדס זיע"א. תשכ"ג.
יום חמישי כ"ח תמוז	הרה"ק ר' אלעזר בהרה"ק ר' אלימלך מליז'ענסק זצ"ל. תקס"ו.
	הרה"ק ר' משה ב"ר צבי הירש מאיהל (ישמח משה) זצ"ל. תר"א.
	הרה"ק ר' ישעיה משולם זושא בהרה"ק ר' אהרן מטשערנוביל זצ"ל. תרמ"א.
	הגאון ר' שלמה גאנצפריד (קיצור שולחן ערוך) זיע"א. תרמ"ז.
יום שישי כ"ט תמוז	הגאון ר' יוסף שלום ב"ר אברהם אלישיב זיע"א. תשע"ב.
	רבינו שלמה יצחקי ב"ר יצחק (רש"י הק') זיע"א. ד'תתס"א.
	אהרן הכהן בן עמרם ע"ה. ב'תפ"ח.
ש"ק א' אב	הרה"ק ר' אהרן בהרה"ק ר' חיים מצאנז זצ"ל. תרס"ג.
	הרה"ק ר' שלמה בהרה"ק ר' בן ציון מבאבוב זצ"ל. תש"ס.

סיפורים מצדיקים בעלי ההילולא בשבוע זה

ניכר על התינוק מי היה הסנדק שלו: נהגו חסידי האדמו"ר מסאטמאר זצ"ל לכבדו בסנדקאות, פעם אחת בא אליו אחד מחסידיו שנולד לו בן זכר, וביקש ממנו לוותר על הסנדקאות לטובת אביו שהוא רב מפורסם, השיב לו האדמו"ר, זקני בעל הישמח משה זי"ע היה אומר, "במקום שאני סנדק ניכר הדבר בילד", - וכן שמעתי מפי הגה"צ אדמו"ר בעל ברך משה, שהגיד בשם דודו בעל דברי יואל מסאטמאר זי"ע, שהגה"ק רבינו צבי הירש מליסקא זי"ע בעל אך פרי תבואה אמר, שהוא יכול להכיר את הילדים אשר אצלם היה הסנדק: (אמרי דבש)

אבי הבן ממנה את המוהל להיות שלוחו: יזהר שכשמזמין לאחר שימול את בנו שיאמר לו בפירוש שהוא ממנה אותו שליח גמור, גברא בחריקה (במקומו), באופן שיהא שלוחו של אדם כמותו, ויהא חשוב כאלו הוא קיים המצוה המוטלת עליו: (פלא יועץ) - יש לאב להושיט את האיזמל לידי המוהל: (קיצור שולחן ערוך)

סעודה גדולה בסעודת הברית: בפרשת וירא כתוב ויעש אברהם משתה גדול, פי' רש"י משתה גדול שהיו שם גדולי הדור, ולכאורה קשה אויב די כוונה פון משתה גדול מיינט אז סאיז געווען גדולי הדור וואלט דאס געדארפט שטיין, נאר די פסוק מיינט צו זאגן אז חוץ פון דעם וואס סאיז דא דארט די גדולי הדור דארף טאקע אויך פשוט זיין א משתה גדול א גרויסע סעודה אזוי ווי דא ביים ברית, וועגן דעם שטייט דאס אין פסוק אויף די ווערטער משתה גדול [אברהם אבינו עשה משתה גדול ביום הברית של יצחק, וביארו שמשתה גדול הכוונה שהיו שם גדולי הדור ונשאלת השאלה אם הכוונה לגדולי הדור היה צריך לכתוב בפירוש שזה הכוונה, והתירוץ שחוץ ממה שהיו גדולי הדור היה גם סעודה גדולה]: (בית שמחה)

בסעודת השלישי למילה עומד ומשמש: בשלישי למילה של בנו ר' אברהם יהושע העשיל ממכנובקה, היתה סעודה גדולה ורבינו הרה"ק ר' יוסף מאיר טווערסקי ממכנובקה זי"ע בכבודו ובעצמו היה עומד ומשמש, כששאלוהו על כך, ענה, שגדולה סעודת שלישי למילה מסעודת הברית, שהרי לברית מגיע אליהו הנביא ולשלישי למילה מגיע הקדוש ברוך הוא כמו שכתב רש"י, וירא אליו ה' יום שלישי למילתו היה: (ימי זכרון)

לשלוח ארבעס למוהל: הפני מנחם זי"ע מגור שלח פעם בשלום זכר עבור המוהל ארבעס, ואמר, איתא (ירושלמי במסכת תענית) אוקרי אסייך עד דלא תצטרך ליה, (כבד את רופאך עוד לפני שהנך נצרך אליו) ובסנהדרין (יז): פירש"י רופא זהו מוהל: (שולחן המלך)

הסבתה בגן עדן לבושה בגדי שבת: אחר נישואי ר' אהרן בן הרה"ק הדברי חיים מצאנז ישב רבי אהרן תקופת מה בבית חותנו בדוקלא, ושם נולדו לו בתו ובנו הראשון רבי שמואל שמעלקא, סופר כי בשבת שלום זכר של בנו זה, העמיד אחיו הגה"ק מגארליץ יין בעת עריכת השולחן אצל אביהם מרן הדברי חיים לכבוד השמחה במעון אחיו, ואמר לאביו שמעמיד יין עבור אחיו רבי אהרן שעושה שלום זכר בשבת זו בדוקלא, ויען מרן הדברי חיים ויאמר בלשון קדשו, אזוי אזוי, אהרן מאכט היינט איין זכר, אזוי איז מיר שוין רעכט, איך האב גיזעהן אז דא מאמע דרייט זיך ארום אין גן עדן זייער ליסטיג, אין דעם בריסטיך און צורינג, איך האב גאר נישט געוויסט וואס דאס איז עפ"ס, אזוי, אז אהרן מאכט איין ברית איז שוין רעכט, [כעת הנני מבין, למה מסתובבת אמכם הרבנית בגן עדן כשהיא לבושה בגדי שבת כיון שיש שמחה במשפחה ונולד לה נכד]: (שמחת עולם קרייז צאנז)

אפשר לתת מתנה לחתונה עד שעושים ברית: כ"ק מרן מהר"ש מבאבוב זצ"ל נוהג היה ליתן לכל חתן כוס של כסף לדורן דרשה ולברכס בברכת כוס ישועות אשא, סיפר הרה"ח ר' אשר זעליג גאלדמאן שליט"א, אחר החתונה שלו לא אסתיע מילתא לקבל דורון דרשה מאת רבינו, רק אחר שנה ויותר הגיע שליח מאת רבינו ליכנס אל הקודש פנימה לקבל הדורון דרשה, ורבינו זצ"ל כמתנצל על איחור נתינת הדורון דרשה אמר, אינדרהיים האט מען געזאגט שעד שלא עשו ברית יש עוד זמן ליתן דרשה געשאנק: (חדותא דמלכה)

בעת שמחה בעת בקשה כשצריך ישועה

היו שותפים במצוות המילה

ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים

שהבריתות נעשים בחדרי ניתוח,

עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח

ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלציהם, אמן.

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאניס הולצמן ז"ל

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814

ניתן לתרום בנדירים פלוס על שם ברית אבות